

Yetim Bir Çocuk Yüzüyüm

– Melike MELİS · 11 Ekim 2013

YETİM BİR ÇOCUK YÜZÜYÜM

Günlerin yorgunluğu uyku olup da çöktü
Hüzün kokan geceden, buğulu gözlerime,
Uyku aksa ne olur, kolay değil ki uyumak
Yüreğime yetimlik acısı vurmuşken

Bir bayram arifesi
Nice çiçekler açacak
Sevdalı bahçelerde
Babalar ve kızları kol kola bayram edecek
Bütün aileler mutlu mesut
Ziyaretler yapacak
Benimse kimsem yok,
bu hayatta hep yetim bir çocuk yüzüyüm
Ne elini öpecek bir babam
Ne de sevgiyle sarılacağım bir annem
Yüreğim taşar, coşar
Şeker yaparım gamı, kederi...

Kaç yıl oldu sen çekip de gideli,
Hala unutamadım be babam
Yokluğun, her bayram
yüreğime yüreğime, bir tokat gibi vurur
Bayram sabahlarında
Hani atlı karınca,
dönme dolap sefalarımız
Hani elleri öpen
Birlikte ki vefamız..

Ne büyük, ne küçük kaldı
Ne bayram, ne seyran kaldı
Hoşça kal dediğin gün
Sen değil, aslında ben öldüm
Her şeyin adı kaldı

yüregimde kederi kaldı

Melike Melis / İstanbul

10 Ekim 2013